

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1303/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 49.Pkf.635.196/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó személyesen eljárva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.P.100.399/2023/180. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 49.Pkf.635.196/2024/7. számú ítélete ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) és (5) bekezdéseivel, XVI. cikk (1) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint 28. cikkével.
- [3] 1.1. A perbeli felperes indítványozó apa és az alperes anya a bíróság előtt szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránti eljárásban végzéssel jóváhagyott egyezségben megállapodtak abban, hogy a kapcsolatukból született gyermekük vonatkozásában az anya gyakorolja a szülői felügyeletet, szabályozták a gyermek és az indítványozó apa közötti folyamatos és időszakos kapcsolattartást, továbbá az indítványozó kötelezettséget vállalt arra, hogy a gyermek tartására az alperesnek havonként gyermektartásdíjat fizet. Az apai kapcsolattartás gyakorisága, időtartama, módja tekintetében a felek között gyakorta konfliktusok keletkeztek.
- [4] Az indítványozó keresetében a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatását kérte akként, hogy az indítványozó és az alperes a szülői felügyeletet közösen gyakorolják, valamint az egyezségben szabályozott kapcsolattartás megváltoztatását is kérte az

egyezségben szabályozottnál bővebb módon. Az alperes ellenkérelme a szülői felügyelet közös gyakorlása és a kapcsolattartás megváltoztatása iránti kereseti kérelem elutasítására irányult. Az alperes viszontkeresetében maga is kérte a gyermek és az indítványozó közötti kapcsolattartás megváltoztatását az egyezségben szabályozottnál szűkebb módon.

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felek közötti jóváhagyott egyezségben foglaltakat megváltoztatta, a perbeli gyermek és az indítványozó közötti kapcsolattartás szabályait módosította az indítványozó javára az egyezségben szabályozottnál kissé bővebb módon, a gyermektartásdíj összegét felemelte.
- [6] Az indítványozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereseti kérelmének maradéktalanul helyt adó határozat hozatalát, az alperes viszontkeresetének teljes elutasítását és az alperes költségekben marasztalását indítványozta. Kérte az indokolás nélkül, illetve valótlan indokolással mellőzött videófelvételek, hangfelvételek, fényképek figyelembevételét, a peren kívül meghozott, alperest elmarasztaló más eljárásban meghozott végzések tartalmi és okszerű vizsgálatát, értelmezését, az alperes elidegenítő magatartásának és tevékenységének megállapítását, a szakértői vélemény kizárását, a szakértő ellen hamis szakvélemény adása miatt büntető feljelentés megtételét. Kérte továbbá megállapítani, hogy az alperes rendszeresen és önkényesen visszaél a kizárólagos szülői felügyeleti jogával, sérelmezte a gyermektartásdíj felemelésére vonatkozó ítéleti rendelkezést is, kérte ennek megváltoztatásával a gyermektartásdíj felemelése iránti alperesi viszontkereset elutasítását, az alperesi igényt részben elutasító döntés fenntartását. Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az indítványozó másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.
- [7] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében részben megváltoztatta, az indítványozó elsőfokú ítélet szerinti tartásdíjfizetési kötelezettsége mértékét leszállította. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a kellő részletességgel feltárta, az irányadó jogszabályokat – a bírói gyakorlat elveit követve – helyesen alkalmazta, a peradatokat a szülői felügyelet gyakorlása és a kapcsolattartás vonatkozásában – a nyári időszakos kapcsolattartás szabályozása kivételével – okszerűen mérlegelte és ennek eredményeként e pertárgyakban túlnyomó részben megalapozott, a kiskorú gyermek érdekének megfelelő döntést hozott. A gyermektartásdíj mértékét illetően a másodfokú bíróság részben alaposnak találta az indítványozó fellebbezését.
- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) és (5) bekezdéseivel, XVI. cikk (1) bekezdésével, XXIV. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével, valamint 28. cikkével.

- [9] Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) és (5) bekezdéseinek sérelmét abban látta, hogy a gyermekét nem ugyanaz a bánásmód, elhozatali jog illeti meg az iskolában, mivel a bíróság az indítványozó kapcsolattartási napjain nem vette figyelembe az iskola házirendjét.
- [10] Az indítványozó álláspontja szerint sérült a XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt jog is, mivel a bíróság nem ismerte fel az ügy alapjogi relevanciáját, miszerint a közös szülői felügyeleti jog a családi élet és kapcsolatok védelme, a személyhez fűződő olyan alapjog, amely csak más alapjogok, például a testi lelki szellemi fejlődéshez való alapjog védelme érdekében korlátozható.
- [11] Sérülni véli az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogot is, mivel álláspontja szerint a bíróság megakadályozta annak bizonyítását, hogy az anya éveken át tartó tudatos ellennevelő, elidegenítő magatartást folytat és az erre vonatkozó összes bizonyítékot mellőzte vagy a bizonyítást megghiúsította. Álláspontja szerint a tárgyalás igazságosságához való alapjog sérült azzal, hogy az indítványozó bizonyítási kérelme nyomán a bíróság elvégeztette a bizonyítékként csatolt videófelvevételek informatikai vizsgálatát, majd ítélet indoklása alapján éppen az informatikai vizsgálat hiányára hivatkozva mellőzte azokat. Tisztességtelen és az egyenlő fegyverek elvét sértő eljárásnak tartotta azt, hogy a bíróság egy nem is vitatott tényállás kapcsán folytatott le hivatalból ellenbizonyítást és olyan tényállás tagadását fogadja el az erre vonatkozó bizonyítékok mellőzése mellett, amit az alperes nem is vitatott. A tisztességes eljáráshoz való jogot sérti a bizonyítékok önkényes és indoklás nélküli, ráadásul hallgatólagos kirekesztése az elsőfokú bíróság ítéletében.
- [12] A XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme tekintetében a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére vonatkozó indokolást adott elő az indítványozó, a 28. cikk sérelmét az indítványozó indokolás nélkül állította.
- [13] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [14] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XV. cikk (1)–(2) és (5) bekezdései, XVI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése, 28. cikk], a támadott bírói döntéseket, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.P.100.399/2023/180. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék 49.Pkf.635.196/2024/7. számú ítéletét, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati

lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.

- [15] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak a 28. cikk {lásd például: 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [14]}, így erre alkotmányjogi panasz nem alapítható. Erre tekintettel ez az indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja előírásainak.
- [16] Tekintettel arra, hogy az indítványozó a XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme tekintetében a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére vonatkozó indokolást adott elő, az Alkotmánybíróság a XXIV. cikk (1) bekezdésére vonatkozó indítványi elemet a XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban előadott indítványi elemekkel együttesen bírálta el.
- [17] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [18] Az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) és (5) bekezdései, XVI. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki a bíróságok döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírói döntések felülmérlegelésére irányul, abban egyet nem értését fejezte ki az ítéletekkel kapcsolatban.
- [19] Az előbbiek mellett az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert

alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Jelen ügyben megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indítványozó ezzel összefüggésben bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásol. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]} Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a panaszban megjelölt alapjogok megsértésének kételye nem merül fel.

- [20] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) és (5) bekezdései, XVI. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [21] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró